

מִבְּחֵן הַיֵּין בַּיּוֹם הַגָּשָׁם הַסּוֹעֵר
סְפּוּר עַל כְּבוֹד אָב, תְּפִילָּה וְכַחוֹ שֶׁל הָרִגֵּל
(עַל פִּי תַנְחוּמָא, שְׁמִינִי)

הַכִּירוּ אֶת הַיֶּלֶד הַצַּדִּיק

אַהֲבַת ה': יֶלֶד שֶׁקָּרָאוּ לוֹ
"חֲסִיד", שָׁאֵהָב לְלַמֵּד תּוֹרָה
וּלְהַתְפַּלֵּל לַה' בְּשִׂמְחָה.

לֵב טוֹב: תָּמִיד חִיפֵשׁ
אֵיךְ לַעְזֹר לַיִלְאֲחָרִים
וּלַעֲשׂוֹת נֶחֱת לַה'.

מַצּוּה אֱהוּבָה: הַמְצָוָה
שֶׁהוּא הֶכִי אֱהָב לְקַיִּים
הִיתָה כְּבוֹד אָב וָאִם.

הַצֵּעַר הַסּוּדִי בַּלֵּב

לְאָבָא שֶׁל הַחֲסִיד הָיָה הָרֵגֶל רַע מְאֹד –
הוּא הָיָה שׁוֹתֶה הָרַבָּה יַיִן וּמִשְׁתַּכֵּר.

הַחֲסִיד לֹא כָעַס וְלֹא צָעַק. בְּמָקוֹם זֶה,
הוּא פָתַח סֵפֶר תְּהִלִּים וְהִתְפַּלֵּל: "אָנָּה ה',
עֲזֹר לְאָבָא שְׁלִי לַחֲזוֹר לְדֶרֶךְ הַטּוֹבָה!"

בושה בשוק...

בכל פעם שאבא היה נופל בשוק מרב יין, בחורים היו קוראים אליו
"ראו השכור!", שוחקים עליו, ומכים אותו באבנים ובצרורות.

כשהחסיד ראה את זה, הוא כל כך
התביש עד שרצה למות מרב צער. אבל
במקום להתיאש, הוא חשב על עצה.

העצה החכמה של הבן

לקנות הכל:
הבן אמר: "אבא, אני אביא
לך הבייתה את כל היין
שמוכרים במדינה!"

לבקש יפה:
"רק אני מבקש שלא תלך
לשתות בבית היין בחוץ, כדי
שלא תביא חרפה עליך ועלי."

להשאר בטוח:
הוא בקש ממנו שוב ושוב
בכבוד עצום, עד שאבא
הסכים להשאר בבית!

שלוה וכבוד אב בבית

החסיד הודה לה'
בכל יום על שאבא
מוגן ולא מתבייש
יותר מול כלם.

במשך תקופה, הבן דאג לאבא
למאכל ומשתה בבית באהבה
רבה. האבא היה ישן במטתו
בשקט, ולא יצא לרחוב.

יום חורף סוער!

פעם אחת ירד מטר חזק וגשם סוער.
אך החסיד היה נאמן לה', ויצא בגשם
כדי ללכת לבית הכנסת לתפלה.
בדרך בשוק, הוא ראה משהו משהו
נורא על הרצפה...

מִרְאָה עָצוּב בַּגֶּשֶׁם הַקָּר

1

בִּבְּץ: אִישׁ שָׁכוּר
אַחַר שָׁכַב בַּשּׁוּק
עַל הָאָרֶץ.

3

הַבּוֹשָׁה: נְעָרִים
צָחֲקוּ עָלָיו, הָכּוּ
אוֹתוֹ בְּאֲבָנִים
וְהִשְׁלִיכוּ חֶמֶר (בֶּץ)
לְתוֹךְ פִּיו!

2

אִמַּת הַמַּיִם: זָרָם
מֵר מַיִם וּשְׁרַע עָלָיו,
וְהִשְׁלִיכוּ חֶמֶר
(בֶּץ) לְתוֹךְ פִּיו!.

הֶרְעִיּוֹן שֶׁל הַחֲסִיד!

כְּשֶׁרָאָה הַחֲסִיד אֶת הַסֵּבֶל שֶׁל
הַשְׁכּוֹר, הוּא אָמַר בְּלִבּוֹ:
"אֵיזָה רְעִיּוֹן טוֹב! אֲנִי אֵלֶּךְ
לְאַבָּא, אָבִיא אוֹתוֹ לְכָאן, וְאֶרְאֶה
לוֹ אֶת הַשְׁכּוֹר הַזֶּה בִּבֶּץ."

הֵבֵן קוּיָה: "כְּשֶׁאַבָּא יֵרָאֶה אֶת הַחֲרָפָה וְהַבוּשָׁה הַזֹּאת, אוֹלִי הוּא יִגְעֵל
מֵהַיִּין, יִפְסִיק לְשִׁתּוֹת לְגַמְרִי, וְיִתְקַרֵּב לִּי!"

יציאה אל המבחן בסערה

הבן חזר הביתה, החזיק את ידו של אבא
בעדינות, והוביל את האב הזקן החוצה לתוך
השוק הגשום.

בכל צעד, הבן נשא תפלה קטנה שהמראה
הזה יעזור לאבא לנצח את היצר הרע שלו.

מִבֶּט מִקְרוֹב עַל הַבוֹשָׁה...

הם הגיעו!

הבן הראה לאבא את האיש
השוכב בבֶּץ, רטוב ואמלל.

הבן עצר את נשימתו.
הוא חכה שאבא יזדעזע ויגיד:
"אוי ואבוי! ככה גם אני הייתי נראָה?
אני מפסיק לשתות ברגע זה!"
אבל אז קרה דבר שלא יאמן...

הַנְּשִׂאָלָה הַמַּפְתִּיעָה שֶׁל אָבֶא!

מָה עָשָׂה הָאָב הַזֶּקֶן?
הוּא הִתְכּוֹפֵף מִמַּשׁ קְרוֹב אֶל הַנְּשִׂיכּוֹר
הַסּוֹבֵל, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ בְּסִקְרָנוֹת:

“תִּגִּיד לִי... בְּאֵיזָה בֵּית מִזְבֵּחַ שְׁתִּיתָ אֶת
אוֹתוֹ יַיִן מְצִיִּין שֶׁעָשָׂה אוֹתְךָ כָּל כֶּךָ שְׂכּוֹר?”

מִדּוּעַ זֶה קָרָה?

הַחֲסִיד הָיָה בְּהֶלֶם!

אִיךָ וְי' אָבָא לֹא רָאָה אֶת הַבֶּץ, הַמַּיִם וְהַבּוּשָׁה?

בְּאוֹתוֹ רָגַע, הֵבֵן הַבֵּין שִׁיעוּר חָשׁוּב מְאוֹד:

כְּאִשֶּׁר אָדָם מְרַגֵּל מְאֹד בְּמַשְׁהוֹ רַע, הַיֵּצֵר הָרַע אוֹטֵם אֶת הַלֵּב וּמַעְוֹר אֶת הָעֵינַיִם.

הָאָבָא הָיָה כָּל כָּךְ שְׁקוּעַ בְּהֶרְגֵל, שֶׁהוּא בְּכֻלּוֹ לֹא רָאָה צֶעַר – הוּא רָאָה רַק יִיּוֹ!

איך מסתכלים על העולם? ההבדל בין הבן לאב

משקפי היצר הרע (האבא):

- * מסתירים את האמת והבושה.
- * לא רואים בץ או מים רטבים.
- * רואים רק את מה שמתחשק להם.

משקפי התורה (הבן):

- * רואים את האמת.
- * רואים אדם שסובל בבץ.
- * מחפשים לעזור ולתקן.

מָה אֲנַחְנוּ לומְדִים מֵהַמְדָּרֶשׁ?

1. לְהִזָּהָר מֵהַרְגָּלִים: צָרִיךְ לַעֲצֹר הַרְגָּלִים
רָעִים מֵהֵר, כִּי עִם הַזְמַן הֵם גּוֹרָמִים לָנוּ
לֹא לִרְאוֹת אֶת הַמְצִיאוֹת כְּמוֹ שֶׁהֵיָא.

2. כּוֹחַ שֶׁל כְּבוֹד אָב: מִמְּשִׁיכִים לְכַבֵּד
וְלֶאֱהוֹב אֶת הַהוֹרִים, גַּם כְּשֶׁקִּשָּׁה מְאֹד.
זֶה מְשַׁמַּח אֶת ה'!

3. הַכּוֹחַ בְּיַד ה': אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְנַסּוֹת
לַעֲזֹר, אֲךָ רַק ה' יָכוֹל לְשַׁנּוֹת לֵב שֶׁל אָדָם
בְּאַמֶּת. לָכֵן, לְעוֹלָם לֹא נִפְסִיק לְהִתְפַּלֵּל!

